autem quibusq. rebus Diis fines dant suos et limites.

Sect. II.
De hoc Universo.

1. Sempiternum hoc universum, in quo ambo Deum genera secundum et tertium, Deo enata sunt, neq in tempore duxit originem, nullo pariter finiturum

2. Hoc universum ex multis in unum est coagmentatum.

3. Hoc universum ex optimis quae extiterant, extructum est, a summo creatore non relinquente superfluitatem ullam ullis, qua opus non erat.

4. Hoc universum aeternum in firmiter permanente habitu persistit mutationis expers.

Sect. III.
De Homine.

1. Diis anima est hominum cognata immortalisque superstes manet in coelo, idque post Quam est in aeternum.

2. Corpori mortali huic anima cuius a Diis est communicata, unumque alteri immittitur huic universo sua ut constet harmonia. Mortalium immortalis in nobis est forma nostra sociorum hoc universum et huic ipsius ipse emittitur.

3. Quod bonum in nobis congrue infert cognatum cum Diis, necessitudinem ultimis termini.

4. Benedicunt in eo quod immortale in nobis quod est substantia hominis pars praestantissima est, a Diis generis nostrum constituentibus conditum est.